

РЕШЕНИЕ

№ 5399

гр. София, 16.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 29.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **2348** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221220002084-091-001 от 09.11.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение №147/27.01.2021г. на директора на Д„ОДОП“, както и в частта на определените лихви за забава за данъчен период м.12.2019г.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в потвърдените с Решението на Д„ОДОП“ части, в които не е признато право на дружеството да ползва данъчен кредит за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. Р. Ф. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие от ВДН Л., както и начислена лихва в размер на 250,60 лв. за данъчен период м.02.2020г. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на РА, поради допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон. Сочи се, че противно на възприетото в РА, кредитните известия, както и съответстващите им протоколи по чл. 117 от ЗДДС са отразени в дневниците на дружеството по ЗДДС. Счита се, че непризнаването на право да се ползва данъчен кредит единствено поради посочване на различен код в дневниците за покупки е крайно формалистично и в противоречие със системата и начина на функциониране на ДДС. Изразява се искане за отмяна на РА в оспорените части. Претендират се

разноските по делото.

В съдебното производство, жалбоподателят се представлява от адв. И., която моли жалбата да бъде уважена. Претендира присъждане на направените съдебни разноси съгласно представен списък. Прилага писмени бележки.

Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” („ОДОП”) – С., чрез процесуален представител юрк. К. изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Н., която изразява становище, че административният акт следва да се потвърди.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221220002084-020-001/10.04.2020 г., връчена по електронен път на данъчно задълженото лице на 13.04.2020 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена по силата на Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С. /Приложение 1 по делото/. Възложено е извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2019 г. до 29.02.2020 г. (вкл.). Впоследствие ЗВР е изменена със Заповеди за изменение на Заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221220002084-020-002/11.06.2020 г., №Р-22221220002084-020-003/10.07.2020 г. и №Р-22221220002084-020-004/10.08.2020 г., всичките издадени от органа, възложил ревизията, с които срокът на ревизията е удължен до 11.09.2020г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад (РД) №Р-22221220002084-092-001/24.09.2020 г., връчен по електронен път на 24.09.2020 г. и отговарящ на съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. От ревизираното лице по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано писмено възражение с вх. № Р-22221220002084-В.-001-И/08.10.2020г. срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения. Последното не е обсъдено в РА, като е посочено, че такова изобщо не е подавано.

Ревизионното производство приключва с РА №Р-22221220002084-091-001/09.11.2020 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 11.11.2020 г.

С РА са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати, в резултат на което вместо декларирания данък за възстановяване общо в размер на 963 700,79 лв. е определен данък за възстановяване в размер на 947 877,44 лв. В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че през ревизираните периоди основната дейност на дружеството е търговия със сладоледи в страната и чужбина и търговия със замразени храни. Установено е, че сладоледът се внася от дъщерни компании на групата „Ф.“, като през ревизираните данъчни периоди стоките са внасяни основно от С. и Полша.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са извършени множество процесуални действия, подробно описани на стр. 5-6 в РД, който по силата на чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На основание чл. 37,

ал.3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени четири искания за представяне на документи и писмени обяснения, в резултат на което са представени изисканите документи, приобщени към преписката и приложени по делото. На 25.06.2020г. е извършено посещение в офис на дружеството, където са прегледани първичните счетоводни документи и регистри на жалбоподателя. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма], Д. „С. К. 2015“ И [фирма], в отговор на които са представени изисканите документи. В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК от ревизирания субект до директора на Дирекция „ОДОП“ е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 70-00-901/25.11.2020г. по регистъра на ТД на НАП С. и с вх. № 53-04-141 от 25.11.2020г. по регистъра на дирекция ОДОП.

С Решение № 149/27.01.2021 г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ С. спорният РА е отменен в оспорената част на установен резултат по ЗДДС за данъчен период м.12.2019 г. и потвърден в частта на установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020г., м.02.2020г., както и частта на определените лихви за забава за данъчен период м.12.2019г.

- Относно установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020г. и м. 02.2020г. Органите по приходите са извършили корекция на декларираните от ревизираното лице резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г. във връзка с неотразени кредитни известия в дневниците за покупки на жалбоподателя, в резултат на което не е признато право на дружеството да ползва данъчен кредит за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие, издадено от А. Р. Ф. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие, издадено от BDH L..

Видно от констатациите в РД, при извършена проверка на първичните счетоводни документи и регистри на дружеството е установено, че [фирма] е получател по доставки, фактурирани от А. Р. Ф., за които в хода на ревизията е констатирано разминаване с програмен продукт V..

Жалбоподателят е представил копие от инвойс №880490721/16.11.2016 г. на стойност 58 124,00 евро, издаден от А. Р. Ф., както и Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/30.11.2017 г. във връзка с декларирането на сделката и начисляване на дължимия ДДС. Органите по приходите са установили, че протоколът е отразен в отчетните регистри по ЗДДС на дружеството за м. 11.2017 г., като предмет на доставката е бил извършване на услуги и оптимизация във фабриката на [фирма], находяща се в [населено място]. Ревизиращият екип е установил, че жалбоподателят е платил 50% от фактурираната сума, съгласно уговореното в сключения между дружествата договор. Остатъкът от сумата по фактурата в размер на 29 000,00 евро не е платен, тъй като фабриката в [населено място] е закрыта, а услугата е получена „на половина“. В подкрепа на посоченото жалбоподателят е представил Споразумение от 30.01.2019 г., с което страните се съгласяват, че остатъкът от 29 000,00 евро по фактура №880490721/16.11.2016 г., издадена от А. Р. Ф., не е дължим.

В тази връзка от страна на А. Р. Ф. е издадено кредитно известие №[ЕГН]/21.02.2019 г. с данъчна основа в размер на 29 000,00 евро или 56 840,33 лв. въз основа на което жалбоподателят е издал Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/21.02.2019 г., в който е отразил стойност на данъчна основа в размер на 56 840,33 лв. и начислен ДДС в размер на 11 368,07 лв. Същият според приходния орган е включен единствено в дневника за продажби за процесния период, но не и в дневника за покупки.

Аналогично с гореописаната фактическа обстановка в хода на ревизията са установени същите факти и обстоятелства по повод на получена доставка от BDH L.. Цитираното дружество е издало кредитно известие, към което от [фирма] е издаден Протокол по чл. 117 от ЗДДС №[ЕГН]/12.02.2020 г. с данъчна основа в размер на 15 223,42 лв. и ДДС в размер на 1 370,11 лв., отразен от жалбоподателя според приходния орган само в дневника му за продажби за периода.

С оглед изложеното на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС от органите по приходите е извършена корекция на декларираните от лицето резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., като същите са отразили декларирания ДДС със знак „минус“ по посочените кредитни известия в дневниците за покупки на [фирма] за процесите периоди. Прието е, че цитираните протоколи са отразени единствено в дневниците за продажби на лицето за периода, като не се установява отразяването на протоколите в дневниците за покупки, в резултат на което е извършена корекция на декларираните резултати по ДДС, като не е признато право на дружеството да ползва данъчен кредит за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. R. F. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие от BDH L. .

- Относно определени лихви за забава за данъчен период м.12.2019г. С РА за периода от 15.09.2019 г. до 14.10.2020 г. са начислени лихви за забава в размер на 250,60 лв., произтичащи от начислен от дружеството ДДС със забава.

Видно от констатациите в РД ревизиращият екип е констатирал разминавания в програмен продукт на НАП V. относно отразените от [фирма] доставки по чл. 82 от ЗДДС и тези отразени от неговия контрагент F. I. L., като ревизиращият екип е приел, че жалбоподателят не е издал Протокол по чл. 117 от ЗДДС към фактура №MI19000086/23.07.2019 г., издадена от F. I. L., Великобритания с данъчна основа в размер на 6 182,92 евро или 12 092,74 лв. Въз основа на констатираното на основание чл. 86, ал. 1 от е доначислен ДДС в размер на 2 418,50 лв. Жалбоподателят е оспорил така извършената корекция като изрично е заявил, че от дружеството е издаден Протокол по чл. 117 от ЗДДС с №[ЕГН]/05.08.2019 г., който е включен от [фирма] в отчетните му регистри по ЗДДС през данъчен период м. 09.2020 г. В хода на обжалването на РА по административен ред е извършена служебна проверка в програмните продукти на НАП, при която е установено, че действително ревизираното дружество е включило Протокол №[ЕГН]/05.08.2019 г. в отчетните си регистри по ЗДДС, подадени за м. 09.2020 г., като СД по ЗДДС за месец 09.2020 г. е подадена от [фирма] на 14.10.2020 г.

Въз основа на установеното решаващият орган е отменил РА в тази част, но е приел, че доколкото дължимият данък е начислен от дружеството със закъснение, се дължи лихва в размер на 266,06 лв., изчислена от 15.09.2019 г. до датата на декларирането на 14.10.2020 г. Изложени са мотиви, че тъй като с ревизионния доклад са начислени лихви за забава в размер на 250,60 лв. поради забрана за влошаване положението на жалбоподателя, установеният размер на лихвите, свързани със спорната корекция следва да остане 250,60 лв.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвено от вещо лице П. К..

Експертът е дал заключение, че кредитните известия и протоколи по чл. 117 от ЗДДС са отразени, както следва:

Кредитно известие № [ЕГН]/21.02.2019 г., издадено от А. R. F. е отразено в Дневника

за покупки за м. 01.2020 г. на жалбоподателя на ред 485 с код 03 и стойности ДО на получените доставки, ВОД = - 56 840,33 лв. и ДДС с право на пълен данъчен кредит = -11 368,07 лв. (л.73 по делото).

Протокол по чл. 117 от ЗДДС № [ЕГН]/17.01.2020 г. с контрагент А. R. F. е отразен в Дневника за продажби за м 01/2020 г. на жалбоподателя на ред 23 с код 09 и стойности ДО на ВОД = - 56 840,33 лв. и всичко начислен ДДС = - 11 368,07 лв. (л. 74 по делото).

Кредитно известие № [ЕГН]/12.02.2020 г., издадено от BDH L. е отразено в Дневника за покупки за м. 02.2020 г. на жалбоподателя на ред 425 с код 09 и стойности ДО на получените доставки, ВОД = - 15 223,42 лв. и ДДС с право на пълен данъчен кредит = - 1 370,11 лв. (л.76 по делото).

Протокол по чл. 117 от ЗДДС № [ЕГН]/12.02.2020 г. с контрагент BDH L. е отразен в Дневника за продажби за м 02/2020 г. на жалбоподателя на ред 7597 с код 09 и стойности ДО на ВОД = - 15 223,42 лв. и всичко начислен ДДС = - 1 370,11 лв. (л. 78 по делото).

Съдът кредитира заключението като мотивирано и съответстващо на събраните доказателства, обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото.

Въз основа на събрания доказателствен материал и заключението на вещото лице, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и при спазване на срока по чл.152, ал.1 ДОПК.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. В случая, релевантните за разрешаването на административно правния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия, осъществена по реда на чл.112 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма съобразно разпоредбата на чл.120, ал.1 от ДОПК.

РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК. Възложителят на ревизията е надлежно определен на осн. чл.112, ал.1, т.1 ДОПК.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да водят до отмяна на РА на това основание, още повече за съда е налице задължението да реши спора по същество.

Действително е налице извършено процесуално нарушение с оглед факта, че подаденото възражение от жалбоподателя срещу констатациите в РД, не е обсъдено в РА, но то не е от категорията на съществените, тъй като наведените от жалбоподателя с възражението доводи са взети предвид от решаващия орган при обжалването на РА по административен ред, в резултат на което РА е частично отменен от Директора на Д „ОДОП“.

Спорният въпрос между страните е кредитните известия, издадени от А. R. F. и BDH L., отразени ли са в дневниците за покупки на жалбоподателя за съответните данъчни

периоди, с оглед на което настоящата съдебна инстанция следва да прецени законосъобразно ли органа по приходите е извършил корекция на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС на декларираните от лицето резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г.

Не е спорно между страните, че в процесния случай се касае за придобиване на стоки на територията на страната от доставчик, регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на ЕС, поради което данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването.

Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната, и доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при доставка на услуги, когато той е данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6 от ЗДДС. Разпоредбите на чл. 84 от ЗДДС предписват, че данъкът по вътреобщностно придобиване е изискуем от лицето, което извършва придобиването. Съгласно изискванията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 117, ал. 1 от ЗДДС, получателят по доставката следва да издаде данъчен документ - протокол с реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС и да начисли данък върху добавената стойност, да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 от ЗДДС за същия данъчен период и да посочи данъчния документ в дневника за продажбите за същия този данъчен период. По силата на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС, регистрираните по закона лица са длъжни да отразят получените кредитни известия в дневника си за покупки за данъчния период, през който същите са издадени.

Следователно, с оглед цитираните разпоредби придобиването на стоки на територията на страната от доставчик, регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на ЕС, подлежи на деклариране в отчетните регистри и справката-декларация по ЗДДС, като по повод осъществените вътреобщностни придобивания, регистрираното по ЗДДС лице, получател по доставката, издава протокол съгласно чл. 117 от ЗДДС, който се включва в дневник продажби с код на документ (09), а данъчната основа и размерът на начисления данък се отразяват както следва: колона 13 - Данъчна основа на вътреобщностните придобивания /В./ и колона 15 - Начислен ДДС за В. и за получени доставки по чл. 82, ал. 2 - 5 ЗДДС. Облагането с ДДС при вътреобщностните сделки е в страната на потребление на стоката, което означава, че получателят по доставката начислява данък по стандартната ставка в своята държава членка. Спазването на този механизъм за облагане изисква регистрираното по ЗДДС лице не само да си „самоначисли“ ДДС чрез издаване на протокол съгласно чл. 117 от ЗДДС, но и да включи този документ в дневник продажби в периода, в който данъкът е станал изискуем, като протокол съгласно чл. 117 от ЗДДС се издава не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем.

В процесния случай се установява, че кредитното известие, издадено от А. Р. Ф., както и съответстващия протокол по чл. 117 от ЗДДС са отразени в дневниците на Дружеството по ЗДДС, като видно от констатациите на вещото лице по приетото и неоспорено от страните ССЕ кредитното известие №

[ЕГН]/21.02.2019г., издадено от А. Р. Ф. е отразено в Дневника за покупки за м.01.2020г. (л.73 по делото) на ред 485 с код"03" и стойности ДО на получените доставки, В. = -56 840,33лв. и ДДС с право на пълен данъчен кредит = -11 368,07лв. Протокол по чл. 117 от ЗДДС № [ЕГН]/17.01.2020 с контрагент А. Р. Ф. е отразен в Дневника за продажби на жалбоподателя за м.01.2020г. на ред 23 с код „09" и стойности ДО на В. = -56 840,33лв. и всичко начислен ДДС = -11 368,07лв. Аналогично кредитно известие № [ЕГН]/12.02.2020г., издадено от BDH L. е отразено в Дневника за покупки за м.02.2020г. на жалбоподателя на ред 425 с код"09" и стойности ДО на получените доставки, В. = -15 223,42лв. и ДДС с право на пълен данъчен кредит = -1 370,11лв. (л.76 по делото). Протокол по чл. 117 от ЗДДС № [ЕГН]/12.02.2020 с контрагент BDH L. е отразен в Дневника за продажби за м.02.2020г. на ред 7597 с код „09" и стойности ДО на В. = - 15 223,42лв. и всичко начислен ДДС = -1 370,11лв. (л.78 по делото)

Въз основа на изложеното следва извод, че незаконосъобразно с РА органите по приходите са извършили корекция на декларираните от ревизираното лице резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г. като са приели, че са налице неотразени кредитни известия в дневниците за покупки на жалбоподателя, в резултат на което не е признато право на дружеството да ползва данъчен кредит за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. Р. Ф. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие от BDH L.. По делото беше безспорно установено, че жалбоподателят е включил в дневниците си по ЗДДС съответните протоколи и кредитни известия, поради което жалбата като основателна в тази си част следва да бъде уважена.

Относно начислената с РА лихва в размер на 250,60 лв., изчислена от 15.09.2019 г. до датата на декларирането на 14.10.2020 г., настоящият съдебен състав счита, че същата е законосъобразно начислена, тъй като жалбоподателят е включил със закъснение Протокол №[ЕГН]/05.08.2019 г. в отчетните си регистри по ЗДДС през данъчен период м. 09.2020 г. Въпреки, че РА се оспорва и в тази част, в жалбата не са наведени никакви конкретни съображения, защо се счита, че начислената лихва за забава е незаконосъобразна. Настоящият съдебен състав приема жалбата за неоснователна в тази й част, тъй като не е спорно между страните, че е налице закъснение в подаването на Протокол №[ЕГН]/05.08.2019 г., който е следвало да бъде подаден най-късно до 14.09.2019 г., а в случая е подаден на 14.10.2020 г. или повече от година по-късно. Следователно законосъобразно за периода от 15.09.2019г. до 14.10.2020 г. с РА е начислена лихва за забава в размер на 250,60 лв., предвид което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли в тази й част.

По разноските:

От страните е направено своевременно искане за присъждане на разноските, които следва да бъдат присъдени съобразно уважената, респ. отхвърлената част от жалбата на осн. чл.161 ДОПК. От жалбоподателя реално са направени разноски за ДТ – 50 лв., експертиза – 500 лв. и за възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по делото, в размер на 2407лв., платени по банков път, или общият размер на разноските е 2 957лв.

При този изход на делото, с оглед частично уважаване на жалбата – до размер на 11 738,07 лв., на основание чл.161 ал.1, изр.трето от ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно уважената част от претенцията, в размер на 2 895,18 лв.

На ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част /250,60лв./, определено по реда на чл.8, ал.1, т.1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения в размер на 300лв.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал.1 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, Ревизионен акт (РА) № Р-22221220002084-091-001 от 09.11.2020г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден с Решение №147/27.01.2021г. на директора на Д"ОДОП", в частта на определени задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2020г. в размер на 11 368,07 лв. по кредитно известие от А. R. F. и за данъчен период м.02.2020г. в размер на 370 лв. по кредитно известие от BDH L..

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, разноски по делото в размер на 2 895,18 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. Е. И., със съдебен адрес за връчване на съобщенията: [населено място], [улица], ет.4, да заплати на Д "ОДОП" при ЦУ на НАП сумата от 300 лева, разноски в производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: